

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplaci Nr. 16.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vînd la »Tipografia», soc. pe acțiun

1848—1898.

(=) Înmiit mai grele fie vremile. Înmiit mai năprasnice furtunile ce de atât amar de veac se deslășnesc asupră-ne. Înmiit mai turbate goanele și prigoanele vrășmașilor. Înmiit mai vi-trege condițiile, în cari ni-se dă lupta pentru traiu și trailul pentru luptă. Înmiit mai chinezești barierele de tot felul ce ne despart din vremi...

Noi, neamul românesc de pretutindenii, nu putem sta nepăsători la cele-ce cu vuet mare se pregătesc în jur de noi. Nici închide ochii la strălucitoarea lumină ce din neguri de zecimi de ani ne licărește. Nici surzi rămâne la tainicul graiu dumnezeesc al vremii...

Peste munți și mări, peste văi și dealuri, peste sate și orașe, — s'aude, răsună, s'oduce, popoarele grăind, glas dulce și nemai auzit:

„O mie opt sute patruzeci-și-opt!“

»Trezeți-vă popoare! Anul o mie opt sute patruzeci-și-opt în străluciri și alaiu sërbați!...«

Și popoare se trezesc, și crai se însufleșesc, și guverne se grăbesc, și pretutindenii cu drag se vorbesc toți: Sê sêrbăm! Sê sêrbăm! Aniversarea revoluției s'o sêrbăm!

*

1848. Pe 'ntinderile mănoase românești, din Tisa la Marea-Neagră, din Vatra Dornei la Balcani, — întreg neamul românesc tresare...

Pe *Câmpul-Libertății*, vecinic monument al gloriei românești, patruzeci de mii de Români, în frunte cu bătrâni archierei și cu tineri învâpăiați: *Bar-nușu, Iancu, Axente* etc., — proclamă sêrbătorește *emanciparea noastră națională*: lupta pentru libertate, neam, patrie, Tron... Legiuni de eroi se înjghebează din tineri și bătrâni, din preoți și țărani. Și luptă cruntă se încinge. Patria e în primejdie și Tronul, atacate de furia rebelilor... Figuri eroice rêsar. Mărețe figuri ale trecutului de glorie. Rôuri de Români înarmați încunjoară pe viteji cu dragoste și învâpăiat dor de luptă. Rêsună zângănit de arme. S'aude vuet de luptă. Suspinuri înăbușite ale răniților. Strigăte veselnice ale învingătorilor...

E 'n luptă: dragostea de neam, dorul de libertate, credința cătră Tron și patrie...

Peste Carpați, la *Iasi* și *București*, tineri *boieri*, înflăcărați apostoli și luminați ai libertății naționale, proclamă revoluția... Și cad reacționarele stăpâniri, vëndute când Rușilor, când Turcilor... Și mândre chipuri de martiri și eroi rêsar în toate părțile principatelor su-riori...

*

1898. Cincizeci de ani...

Pe 'ntinderile mănoase românești, din Tisa la Marea-Neagră, din Vatra Dornei la Balcani, — se vêu urmele adânci ale zecimilor de ani. Schimbări uimitoare. Senine unele, mohorite altele...

Neatîrnare și înaintare dincolo, în regat... Craiu mândru și înțelepti sfetnici. Armată vitează și sumedenie de apostoli ai libertății și luminei...

Tirănie și jale dincoace, în leagă-nul românismului. Goane și prigoane. Temniți și gendarmi. Despoieri și măceluri.

E liber și falnic regatul român. Din luptele anului 1848 i-au rêsărit — *umirea... rêsboiul independenței... procla-marea regatului...* epoca fericită a oblăduirii unui Rege viteaz în vreme de rêsboiu și înțelept în vreme de pace...

Învrășmășită, ingenunchiată, împinsă spre prăpastia de unde nu mai e

reîntorcere, — așa-i patria noastră... Așa stăm dincoace de Carpați.

Cei-ce riuri de sânge și munți de vieți au jertfit, numai sê apere patria amenințată și Tronul ce se clătina, — sclavi sînt azi și »trădătorii patriei»...

Cei-ce riuri de sânge și munți de vieți au jertfit, numai sê spulbere Tronul și patria s'o înstăpânească, — stăpânitori sînt azi și »apărătorii patriei»...

Când, în revoluție, *tinêrul* împêrat îngrijat sta, amenințat de năvala turbată a Kossuth-ișilor, — popoarele nemaghiare ale țerei zid s'au făcut de stâncă și scut de fier în jurul iubitului Domnitor al popoarelor...

Când, în pace, *bêtrânul* împêrat liniștit stă, împrejmuit de iubire fă-țarnică — Popoarele nemaghiare ale țerei aruncate-s deoparte, lăsate pradă despoților...

În primejdii și rêsboaie garda până la moarte credincioasă Tronului, — eram noi Nemaghiarii.

În bunătăți și festivități garda până la nemernicie fățarnică Tronului, — sînt apăsătorii noștri.

Câtă ironie și câtă vitrejie a sorței!

Așa ne surprinde iubileul anului 1898...

Astfel ne găsim în preajma măreței sêrbări, care pentru noi e — sêrbarea românismului...

Popoare, crai și guverne se pregătesc pe întrecute, cum sê sêrbeze mai în cînste aniversarea anului 1848.

Italianii, frații noștri cei mai mari, vor sêrba cu pompă și alaiu nemai vêzut proclamarea independenței lor...

Ungurii se gată a-și sêrba fatala revoluție...

Numai noi, nu?

Ar fi cel mai negru păcat! Cea mai urită crimă de lesă-națiune!

Iubit Monarchul nostru își sêrbează iubileul de cinci-zeci de ani de domnie. Cinci-zeci de ani de când în vreme de rêsmiriță și de restriște a luat sceptrul imperiului: apêrat cu vitejie de naționalitățile nemaghiare, glorioase tocmai prin luptele pentru patrie și Tron, față cu năvala furioasă a rebelilor, *susținatori azi ai celui mai barbar regim de opresiune a naționalităților*.

Nu-i acesta un prilej, un prilej nemai avut, sê ne înălțăm sufletele, sê ne oțêrim forțele, sê ne întărim inimile, sêrbând pretutindenii, cu alaiu, aniversarea anului 1848?

Ar fi cel mai negru păcat! Cea mai urită crimă de lesă-națiune, — se nu sêrbăm.

Ne iubim Tronul. Ne iubim patria. Dar' mai presus de toate *ne iubim neamul!*

Pentru-că, pe vremuri, s'au prăbușit multe tronuri și tari, ear' patrii multe și mari s'au dărăburit. Neamurile însă, putere de viață avênd, nu pier, că nu sînt vremelnice ca tronurile și patriile...

Și apoi neamul nostru e mare. Neamul nostru a reînviat mândru în revoluția din 1848!

Sê nu sêrbăm deci, cu toții, pretutindenii, sêrbarea românismului, aniversarea revoluției dela 1848?

Ar fi cel mai negru păcat! Cea mai urită crimă de lesă-națiune!

Vom sêrba, vom sêrba cu toții revoluția dela 1848, sêrbarea românismului!

Sfânta zi de 3/15 Maiu sê o sêrbăm cu fală în toate părțile românești, dela centre până în cel din urmă ungher de țeară!

Cât de înălțătoare ar fi o mare adunare pe „Câmpul - Libertății!“ Pe acest monument al gloriei noastre sute de mii sê ne adunăm și în extas și frăție sê punem cu toții jurămênt pe *evangelia lui Barnuș!*

Sê jurăm, că totdeauna fi-vom ce am fost la 1848: *până la moarte luptători pentru Tron și patrie, pentru neam și libertate!*

Ca sê se cutremure vrășmașii și ca sê se îngrozească de rêsplata ce noi le-om da pentru plata ce ei ne-au dat!

Și cât de înălțătoare ar fi o *adunare a tuturor Românilor la București*, în mijlocul fraților liberi! Doar' pentru noi toți, Români din ori-ce părți și de sub ori-ce stăpâniri, *deșteptarea națională* din 1848 e sufletul existenței ca neam.

Se mai pot găsi și pregăti atâtea fel și chip de sêrbătoriri a aniversării dela 1848.

O carte comemorativă a luptelor noastre din 1848 și din restimpul de atunci până acum, un mândru monument, pe *Câmpul-Libertății*, tuturor alor noștri, căzuți în revoluție...

Dar' nu ne vor lăsa sê sêrbăm, — zice-vor scepticii, fricoșii.
Nu ne pasa! — rêspondem.

Căci *lege nu-i, care sê poată opri unui întreg popor a-și sêrba cel mai mare moment al istoriei sale! Nici putere, care sê-l poată împedeca! Nici teroare, care sê-l poată înspăimênta!*

Ear' dacă terorism ni - se va pune în cale, dacă tirănia stăpânitorilor va căuta sê ne *înfrice cu puștile și baionetele, vom face din acestea decor al sêrbarilor!*...

Și de vor îndrăzni gendarmii și toată forța guvernului sê ne bruscheze, lovind cu vandalism în cele mai intime simțiri ale noastre, pângărindu-ne ca niște barbari sêrbările cele mai sfinte nouê, călcând în picioare cele mai necontestate drepturi, omenești și naturale, — ne vom ști noi la locul nostru! *Cu vrednicie vom da piept năvalei turbate, neclintiti sta-vom față urgiei dus-manilor.* Ca la 1848!...

Pe muncă deci, frați Români! Pe muncă Români de pretutindenea!

Sorocul e sosit. Vreme de perdut nu-i. Sfătuiți, chibzuți, pregătiți, cum sê sêrbăm mai cu vrednicie, cum sê aniversăm mai cu maiestate revoluția dela 1848, sêrbarea românismului!

O mie opt sute patruzeci-și-opt!... Anul o mie opt sute patruzeci-și-opt în străluciri și alaiu *sê-l sêrbăm!*

Sibiuu, 20 Ianuarie a.

„Protestul“ și presa. „P. Lloyd“ zicea, că protestul naționalităților aliate va fi aruncat în coră de maculatură. Doriința archi-jidanului oficios nu s'a împlinit; din contră protestul astăzi deja e via directă în ziare, atât la Viena, cât și la — Buda-pesta.

Publicăm la alt loc articolul apărut în fruntea numărului de Duminică (16 l. c.) al frunțașului ziar *Reichsw hr* din Viena, a'e căruia legături cu cercuri mai faalte sînt recaroscute.

A est articol a avut efectul unui bombe la Buda-pesta. Oficiosul maghiar *Pesti Hirlap* „a primit cu o isbucnire de ură și indignare proprie celui cu musca pe căciulă. În doi numeri (18—19) ține această svrșolire a ziarului maghiar.

Tot la primul loc sê ocerpă de *chestiune Pesti Napló* (dela 19 l. c. *Kolozsvár* și *N. Pester Journal* etc.

Pester Lloyd tace, nici nu vrea sê iee notă de „Reichsw hr“, și încearcă a se mângăia cu observările din *Kronst. Zeitung*, care zicea că protestele naționalităților „aliate“ îi lasă reci pe Sași, pentru-că de pe la 1870 încoace numai ei, Sașii, poartă lupta adevărată a naționalităților, pe când noi, ceilalți, facem numai

proteste“.... Cu asta sê mângăie „P. Lloyd“, anunțând cu mare emfază, că „Protestul“ a primit deja un — refus. E treaba lui „Kr. Zeitung“ ca sê-și tragă seama cu „P. Lloyd“, care-i dă atestat de bună purtare; noi constatăm, că „Protestul“ nu a fost menit pentru compariții Sași, căci ei cunosc din experiență, cate cele fușirate acolo. De un refus cu atât mai puțin poate fi vorbă, că Sașii au protestat și ei, ca și noi contra maghiarizărei.

Demisiunea dlui Al. Djuvara, ministrul român de justiție a fost primită. Cu conducerea interimală a resortului a fost încredințat dl A. Stoloian.

Jeszenszky — în sfîrșit e decorat deplin. „Bad. Közöny“, foaia oficială din Buda-pesta publică în nrul dela 16 l. c. mai multe autorizări de a purta orduri străine. Între cei *autorizați* e și: Dr. *Jeszenszky Sándor* consilier ministerial, care are vos acum de a purta: „Coroana României“, cl. II, cu stea“...

Și închipuiți-vă tabloul: Jeszenszky decorat deplin cu „Coroana României“, cu stea, ocupat cu dirigerea spionajului contra „agitatilor“ români. De acum „cabinetul negru“ va *străluci*! Și ce bizară strălăcire!

Câte lucruri sê vêu la lumina acestei lucriri.

Sașii și Maghiarii. Ziarele maghiare reproduc cu satisfacție un articol din *Nord. Allg. Zeitung*, organ oficios al cercurilor din Berlin, în care li-se recomandă Sașilor sê se alipească sincer la puterea legală dia Ungaria. „Conincurarea loială a Sașilor — zice articolul — și peste tot a Germanilor din Ungaria cu *poporul maghiar* e un mandat al prudenței politice și al intereselor de viață ale ambelor partide“.

Ziarul berlinez regretă mișcarea de azi, în direcțiunea națională a *verșilor*, și speră, că cu timpul elementele moderate vor ejuage earași la putere.

Acesta-i glasul din *Berlin*. Cel din *Viena*, (vezi „Reichsw hr“) e altfel.

Revisuirea dualismului. Astăzi trei ministri austriaci sosesc la Buda-pesta: baronul *Gautsch*, prim-ministru, *Böhm-Bawerk*, ministru de finanțe, și *Körber*, ministru de comerciu. Este raritate o asemenea vizită și lumea se întreabă: ce scopare? Oficiosul „Bad. Corresp.“ scria:

„Calătoria aceasta, se pare, are în primul loc, caracterul unei *visite de curtoasie*, dar' e foarte probabil că membrii cabinetului austriac vor folosi prilejul, ca sê pertracteze cu ministrii ungari asupra chestiunilor mai *importante* dela ordinea zilei“.

„Visită de curtoasie“ e numai o vorbă. De fapt trebuie sê fie chestiuni importante de discutat, pentru-că vin numai trei ministri ai resorturilor mai mult interesate. Unele ziare zic, că e vorbă de cnotă. „Reichswehr“ spunea deunăzi, că Bănciy a promis lui Badenii cnotă 36%, ear' acum nu se ține de promisiune. Ză-rele guvernului, firește, desmiut pe „Reichswehr“.

E foarte probabil însă, că scopul acestor pertractări sê fie mai mare și decât *cnotă*, un scop care nu se spune, și care tendențios sê ascunde.

Este: revisuirea dualismului.

„B. Hirlap“ încă la 14 Ianuarie vorbea într'un articol despre aceasta. Zicea, că guvernul maghiar e pregătit deja la o atare formațiune a situației, care sê pretindă *revisuirea legii fundamentale* a dualismului. Guvernul a și pregătit lucrările în acest scop, încât nu reteză decât tornarea lor în formă de *proiecte* concrete. Astfel revisuirea dualismului e la ordinea zilei.

Primirea legilor politice-bisericești a dat o *nouă lovitură naționalităților*. Nu e destul atâtea. Chiar conaționalii noștri, Sașii din Ardeal, luptă o luptă

„Reichswehr“

și

„Protestul“.

„Reichswehr“ dela 16 Ianuarie n. publică la local prim următorul remarcabil articol:

Presa liberală-maghiară strimbă din nas: naționalitățile din Ungaria s'au fost întrunit deunăzi într'un hotel din Buda-pesta. N'a fost banchet. N'au sêrbătorit pe nime cu frumoase vorbiri, n'au strigat „sê trăească“, n'au ciocnit pocale. Nu. Au ridicat însă un protest, un arzător protest întru apêrarea drepturilor naționale. Acest lucru nu mai e nou în Ungaria. Când se ținea marele congres al naționalităților se umfla vina mănecii pe toate frunțile maghiare. O furtună de indignare trecea prin pădurea ziarelor ungurești. Erau măniosi pe temerarii, cari au cutezat sê spună un cuvênt de neplăcere contra brutalității sistematice a maghiarizărei, care se promovează cu toate mijloacele. S'au provocat la legea de naționalități, și le vorbeau naționalităților, că ar fi orbite, că ar fi ațitate de agitatori, că ar fi seduse de elemente subversive. Lumea a ascultat. În ziarele din străinătate apărură articoli de lungi coloane, descriind situația naționalităților din Ungaria și necrutătorul sistem, care le atacă neconștient.

Cu argumente în Ungaria, nici-când n'a isprăvit nime nimie. Zilele *procesului Românilor* (procesul „Memorandului“. Red. „Trib.“) au dovedit-o clar.

An de an trece. Naționalitățile din Ungaria merg spre decadență economică și națională. Cuvêntul lor rêsună neascultat. Dela 1868 începând își formulează ele dorințele lor modeste — înzădar. La 1898 ele trebuie sê se întrunească într'o cameră de hotel spre a se sfătui asupra apêrării drepturilor lor naționale.

Anul 1868 a fost anul *promisiunilor* ungurești. „Sustinerea libertăților, privilegiilor, imunităților, obiceiurilor și prerogativelor“ garantată în l. articol de lege dela 1722/23 s'a reînnoit în enunțaiunile de drept public din 1868, dar' în altă formă, cu totul minunată. Legea de naționalități în anul acesta a fost „*prima deslășuire mare*“ a naționalităților din Ungaria, nu pentru-că s'a stabilit unitatea statului ungur, ci pentru-că peste dorințele și pretensiunile naționalităților s'a trecut fără sê le fi examinat. Și de aci rezultă ponderosul fapt. În Ungaria, care în legea din 1868 conservă expres drepturile cetățenilor, le permite a se administra conform „aspirațiunilor lor naționale legale“, a cere și a ocupa toate oficiile de stat, — care stă astfel pe baza expres legislative de a păstra egala îndreptățire a naționalităților în cadrele unității de stat și a limbei maghiare — în această Ungarie 10 milioane de Nemaghiari nu au astăzi nici un singur reprezentant în corpurile legiuitoare. Parlamentul și municipiile sînt închise dinaintea lor; ori-ce influență a lor asupra vieții politice este exclusă. Instituțiunile lor culturale au fost suprimate, școalele lor au fost nimicite. Statul nu numai că nu le dă nici un ajutor material, el a șters într'un mod fără seamên gimnasiile Slovacilor și școlile grănițarești le-a prefăcut în școli de stat, va se zică, în Ungaria: *le-a maghiarizat*.

Legea naționalităților garantează expres, în §-ii 14 și 16, dreptul naționalităților de a-și regula însăși relațiunile lor confesionale. Cu toate acestea ierarhia română și sêrbă stă cu totul sub influență ungurească; patriarhii sêrbești sînt depuși în mod arbitrar, conventele luterane ale Slovacilor sînt disolvate după plac.

Primirea legilor politice-bisericești a dat o *nouă lovitură naționalităților*. Nu e destul atâtea. Chiar conaționalii noștri, Sașii din Ardeal, luptă o luptă

greu contra prepotenței de maghiarizare. Germanii din Ungaria, abstrăgându-se de la nenumărații renegați maghiarizați, sunt un popor de două milioane, ceea ce și după faptul că aparțin la o națiune universală trebuie a-și pune în șirul prim al neamurilor din Ungaria. Și cum le merge lor? Neconținut își pune meșterii maghiarizării ghiturile sale în jurul acestui popor de cultură, puternic, întărit, credincios împăratului și imperiului.

Îndeosebi Sații din Ardeal au o vechie și puternică valoare culturală, ei se numără între cei mai laborioși și iscușiți supuși ai imperiului, și totuși guvernul unguresc atacă neîncetat dreptățile lor și prin noua lege privitoare la maghiarizarea numelor de localități earăși le răpește o parte a drepturilor lor naționale.

Dar sunt oare îndreptățiti Maghiarii de a-și arunca mregile lor după naționalități? Maghiarii au o cultură foarte tină. Ei au numai cam de 50 ani o literatură, în parte, proprie. De aceea însă noi nu prețuim mai puțin națiunea. Din contră: ori-ce năsuință după cultură, ori-ce emancipare de îngustimea civilizațiunii este a se saluta cu bucurie, dar din aceea nu poate, și nu-i iertat să-și deducă omul un drept la oprirea altor națiuni. Atunci Nemții din Austria, ca întemeietorii și element de temei al monarhiei ar ave cu mult mai mare și mai mult drept la germanizare, dacă peste tot am recunoaște dreptul la desnaționalizarea altora. Cultura lor normativă, inteligența lor eminentă de sigur că i-ar legitima la aceasta. Cu toate acestea principiul de naționalitate s'a dezvoltat liber și și-a eluat validitate generală.

Luptele politice ale deceniilor din urmă s'au dat în Austria, pentru egala îndreptățire a naționalităților. Toată năsuința noastră, întreaga politică noastră internă se învârt în jurul rezolvării marelui probleme: cum se conviețuiesc toate națiunile din monarhie, păstrându-și drepturile și tradițiile lor naționale. Și cea mai mică naționalitate își găsește în Austria dreptul său, și numai în Ungaria, în „liberala” Ungarie se fie cu puțință de a desnaționaliza popoare întregi? Nu zace și numai într'aceasta o primejdie a monarhiei?

Popoarele din Ungaria care pe lângă toată supunerea și credința către tron și patrie gem azi sub jugul maghiarizării au aparținut cândva Austriei, acelei Austrie, în care frații lor se bucură de deplina egală îndreptățire. Și acum oare se renunțe ele la naționalitatea lor, care în Austria li-se păstrează chiar pe lângă jertfe aduse de stat? Nu. Aceasta contrazice principiul celor mai elementare pe care se întemeiază monarhia noastră. În Austria acest stat înglodat în „reațiune”, ar fi peste puțință ca 10 mil. cetățeni de naționalitate străină să n'abă nici o înrîurire asupra legislațiunii, imposibil ca reprezentanții acestor popoare să n'abă loc în legislațiune și să treacă să se întrunească într-o cameră dela hotel — ca să lanseze proteste.

Unele jurnale de aici stau cu atâta drag pe solul libertății. Unde a rămas această presă când e vorba de chestia naționalităților din Ungaria? De ce nu rupe ea vâul de pe brutalitățile maghiarizării? De ce nu desvâlește ea aceste manopere scandaluoase ale Maghiarilor? Fiindcă ea nu luptă pentru interese naționale, pentru ideale culturale și politice, ci pentru satisfacerea fără scrupul a intereselor egoistice și de partid. Total în contul statului, în contul monarhiei.

Juriștii cunosc noțiunea delictului despre înțelăsare. Dacă în politică el se găsește undeva, atunci sigur că el se constată în acest caz, el plutește peste acel sistem neomenos de desnaționalizare, care face cu puțință ca într'un stat modern reprezentanții mai multor popoare să fie constrânși a ține convențiile prin hotelari, de oare-ce în corpurile legiuitoare ei nu pot afla intrare.

Aforisme politice

— Una la zi. —

Cel-ce nu se poate stăpâni — acela voiește a fi liber? Și cel-ce o poate — nu e el oare liber?

Fenchtersleben.

„In Ungaria“.

— Studiu politic —

de

Baron Iehan de Witte.

(Urmare).

III.

Nu numai ca vanitatepatriotică, Ungurii au invitat lumea întreagă să celebreze cu ei, aniversarea instalării lor în Europa.

Asvirlind milioane fără socoteală pentru a organiza o expoziție grandioasă, înfugăind cu această ocaziune capitala cu monumente pompoase, acoperind țeara cu arcuiri de triumf și cu statui destinate a glorifica pe Árpád și pe ceilalți eroi maghiari, guvernul din Budapesta a avut un scop politic, a cărui expresiune se găsește în urvragele publicate cu acea ocaziune. Până atunci într'adevăr „lipsise Ungariei o ocaziune legală și manifestă de a se afirma ca independentă de Austria, ca putere coordonată și aliată, având viață politică proprie, bogățiile sale, comerțul sau industria sa, finanțele sale, politica sa, guvernamentul și capitala sa distinctă. Înaintea străinului, trebuința acestei afirmațiuni, devenea din ce în ce mai imperioasă.” S'a voit a se proba că, după vorba fostului president al consiliului *Weberle*, statul unguresc nu cuprinde decât o singură națiune politică, națiunea ungurescă una și indivizibilă. Dar' contra acestei aroganțe a celor 7 milioane de Maghiari care pretind a reprezenta ei singuri statul, protestează 10 milioane de locuitori aparținând la alte rase.** De bunăvoie ei ar fi lasat pe descendenți companionilor lui Árpád să-și facă în pace expoziția lor și să-și celebreze milleniul, dacă n'ar fi împins cu forța la o manifestațiune pur maghiară, popoarele căror această aniversare nu le resimțea decât persecuțiunile în care ele erau victimele. În Aprilie 1896, câteva zile înaintea deschiderii expozițiunii — *Comitetul celor trei naționalități* (română, slovacă și sârbă) reunit la Budapesta, denunță această *inscenare înșelătoare*, prin care Maghiarii voiau să probeze Europei că popoarele Ungariei sunt unite și satisfăcute, deși în realitate majoritatea era departe de a fi mulțumită. „Noi protestăm, — zicea comitetul, — contra acestor sărbări care ne reprezintă ca popoare cucerite și supuse. Protestăm contra celor-ce asvirlie așa de nebuște contribuțiunile noastre. În circumstanțele actuale când majoritatea locuitorilor regatului se simte aservită, noi considerăm aceste veselii ca un nou atentat în contra existenței noastre naționale”. În același timp izbucnesc protestațiuni pe teritorul austriac, și un congres „antimilenar” strângând la Viena pe reprezentanții tuturor raselor nemaghiare din imperiu, redijeză un viguros manifest contra „insolentei” provocări ce le-a fost aruncată.

La 2 Maiu totuși, expoziția fu solemn inaugurată la Budapesta, în prezența suveranului și a ambasadorilor tuturor puterilor. Când s'a aflat la Belgrad, că colorile naționale ale regatului independent ale Sârbiei figurase la această ceremonie (ca nici-odată la sărbările de încoronare, printre drapelele vechilor provincii ungurești, s'a produs o indignațiune generală și guvernul sârb n'a putut împiedeca tinerimea universală a capitalei de a arde în public și în aplauzele mulțimei, drapelul maghiar. Indignarea se propagă până în România. Deși drapelul român nu fusese apus la aceeași umilire ca drapelul sârb, studenții din București profitară de ocaziune pentru a fraterniza cu camerazii lor dela Belgrad și a mărturisi sentimentele lor față de Maghiari, organizând la rîndul lor o manifestațiune unde strigătele de *Trădăscă Regele Carol*, se amestecau cu strigătele de: *Fos Ungaria! Fos Mileniul*. În același timp la senat, un membru al opozițiunii conservatoare reproșă în termeni severi guvernului pentru că luase parte la sărbările din Budapesta, care nu intereseau într'un mic națiunea română. Președintele consiliului dl D. Sturdza, răspuns la aceste reproșuri invocând necesitățile diplomatice și citând un exemplu pe *națiunea franceză obligată în afară de sentimentele ei, de a lua parte la sărbările dela Kiel!* Mărturisire sem-

*) Chélad: la Hongrie millenaire, 1896.

**) Aceste cifre sînt cu totul aproximative, de oare-ce statistica ungurescă, m'rește totdeauna numărul loc. maghiari, și micșorează, pe cât e posibil, cifra celorlalte naționalități.

Pentru aceasta s'a recurs la toate mijloacele. Astfel toți Jidanii sînt socotiți ca Maghiari. Apoi, pentru a favoriza maghiarizațiunea, guvernul autorisă pe particulari, în schimbul unei ușoare taxe de 1 leu și 25 bani, a schimba numele lor slave, germane sau române, în nume ungurești. De altfel Jidanii singuri usează de aceasta, și cum s'a lăsat lor alegerea, ei au profitat pentru a-și lua numele cele mai aristocratice — de aceea s'a văzut un oare-care număr de *Dreyfus*, *Cohn*, *Meyer* și *Rosenthal*, transformați în *Hunyady*, *Tekeli*, *Rákoczy* etc. Orașul Budapesta numit pe drept *Judapest* e plin de Orveii, al căror nume sonore imprumutate, ascund mai mult au mai puțin origina. (Nota autorului).

nificativă. căci arată că Ungaria, stat zis amic și chiar aliat al României, (de când aceasta a intrat în cercul Triplei) culege dela Români tot atâtea simpatii, câte găsește Prusia la noi! (la Francezi).

Se poate judeca după aceasta neplăcerea pe care au simțit-o supușii Regelui Carol văzând că Suveranul lor se duce la Budapesta câteva zile în urma împăratului german, și da astfel orgoliului maghiar o satisfacțiune apreciată. În timp ce presa română desaproba cu amărăciune această vizită, sau se forța a-i micșora învite, jurnalele ungurești n'au lipsit de a accentua importanța demersului neașteptat, „după violentele recriminațiuni contra Ungariei, care a avut loc adese-ori în camera română”. Întonând un cântec de victorie, au declarat că manifestația era semnificativă, „prin aceea că punea mai mult ca totdeauna, în relief misiunea pe care Ungaria trebuie s'o aibă în Orient”. Dar' nici un jurnal român, chiar dintre acelea legate de guvern, n'au răspuns la invitațiunea adresată de presa ungurescă, cu această ocaziune.

Mai mult chiar, președintele consiliului, dl D. Sturdza, a cărui venire la Pesta fusese anunțată, în ultimul moment a declarat că nu va acompania pe Suveranul său în visita de curtoisie pe care acesta o face împăratului Rege. Regele Carol, luând în mîni destinele României, n'a uitat că este un Hohenzollern, dar' dacă a reușit să învingă repugnățele supușilor săi, vîrîndu-i în tripla-alianță, nu va putea nici-odată să-și facă să abdice dela animositățile lor în contra Maghiarilor.

(Va urma).

Cronică politică.

Noul ministru de războiu al Rusiei.

Monitorul oficial al Rusiei a anunțat înainte cu câteva zile, că Țarul a absolvat de postul său pe ministrul de războiu *Wannowski* și a denumit de ministra nou pe generalul *Kuropatkin*.

Wannowski a fost ministru de războiu în decurs de 10 ani. În acest timp el a lucrat mult pentru dezvoltarea și organizarea armatei rusești. La 1877 Rusia încă nu avea un plan general de mobilizare. *Wannowski* a creat acest plan a introdus serviciul militar obligativ și a ridicat efectivul armatei, astfel că azi Rusia este cea dintîi putere militară între marile puteri.

Numele lui *Kuropatkin* e cunoscut în Europa. El este un soldat excelent. Între altele el a fost șeful statului-major sub generalul *Scobelev*, în războiul oriental din 1877—78.

Chestiunea beratelor episcopoești.

Chestiunea beratelor episcopoești din Macedonia s'a rezolvat în Constantinopol în fa vorul Bulgarilor. Guvernul bulgar a cerut de mai mult timp dela Poartă, ca în cinci eparchii din Macedonia să denumescă episcopi bulgari. Poarta a împlinit cererea Bulgariei pentru trei eparchii. Se pare-că guvernul bulgar este mulțumit cu acest rezultat și va absta dela celelalte două eparchii, căci și așa succesul este peste așteptare. Două eparchii, ocupate de episcopi Bulgari, erau centrul de propagandă sârbăască. Aceasta acum va fi contrabalansată de episcopii bulgari.

De altcum Bulgaria a avut grele lupte până-ce a ajuns la acest rezultat. Patriarhul euhemic, Sârbia, Grecia și chiar Rusia au fost contrare edării beratelor și față cu intrigile acestora Bulgaria stătea singură. În momentul ultim însă Rusia nu s'a mai opus și astfel a triumfat Bulgaria. Edarea beratelor pentru episcopii bulgari a produs mare indignare în Sârbia.

Expediții de războiu engleze.

De present Englezii poartă războiu în trei puncte diferite ale continentului african. Cea mai mare expediție este cea din Sudan, îndreptată contra *dervișilor*.

Din Egipt au plecat la Sudan 7 batalioane engleze, dar' e proiectat să se trimită o oaste de 10 mii de soldați, sub comanda lui *Kitchener*-pașa. Scopul expediției este să ocupe Chartum-ul. De altă parte dervișii fac pregătiri a năvăli spre nord și a ocupa Berber-ul dela Englezi.

Regimentul indic din Bombay a plecat din *Mombas* în Africa-orientală, în regiunea ecuatorului, la lacurile rîului Nil, pentru de a supune semințiile Negrilor răsculați.

A treia expediție se face în apus, în regiunea rîului Niger și e îndreptată contra seminției *Ibaza*.

Această seminție e foarte sălbatică.

Englezii sînt comandați de majorul *Festing*. Ei au avut deja o ciocnire cu sălbaticii, în care au suferit o pierdere de trei morți și 12 răniți.

Irlanda Ungariei.

— Jules Brun și Români. —

Dl *Jules Brun*, corespondentul ziarului *Journal des Débats* la București este cunoscut cetitorilor nostri pentru conferințele sale în versuri, cari au avut atîta succes anul trecut. Mai în urmă dl Brun a ținut o atare conferență în Craiova. După-cum se vede din programul conferințelor la „Atheneu” dl Brun va ține în 22 ian. v. o nouă conferență la București, vorbind de „România legendară și istorică”, în sonete.

O conferență în Paris.

O conferență și mai interesantă pentru noi va ține dl Brun în Paris, la „Societatea geografică” de acolo. După-cum ni-se scrie din isvor bine informat conferența va avea loc la 15 Martie, în localul așa numit „*amfiteatre du Boulevard St. Germain*”. Conferențiarul și-a ales tema: *Români toți* (Toutes les Roumaines, — Transylvanie, Bucovine, Bessarabie et Macedonine —).

„Irlanda Ungariei”.

Dar' ceea-ce ne face o adevărată surprindere să aflăm, e că dl *Jules Brun* a ținut deja la 15 Iunie s. tr. o interesantă conferență în Paris asupra noastră, a Românilor din Ungaria. Conferența ținută sub patronajul *Ligei* din Paris, era intitulată: *Irlanda Ungariei*, înmbrătoșă aproape întreagă chestiunea română, și a avut mare succes. Proximal număr al buletinelui societății geografice din București va publica această conferență în întregimea ei: Un amic ne-a făcut să auzim puțință de a arunca de pe acum o privire în această conferență.

Basat pe date statistice conferențiarul arată, care este situația Românilor din Ardeal și Ungaria, făcând potrivite observațiuni politice.

Situațiunea Românilor.

„Situațiunea Românilor — zice într'un loc conferențiarul — s'a agravat foarte mult în cei din urmă 6 ani. Asimilarea lor este urmărită din partea Ungurilor — de altfel fără succes — cu o energie, care recurge la procedurile cele mai condamnabile. Acolo în otul imperiului dualist, există, doamnelor și domnilor, o altă Irlandă tot așa de vrednică de simpatii — durere, numiți platonice — ale Franceiei, o Irlandă poate mult mai nenorocită, pentru-că durerile ei neavînd echou într'un parlament au și mai puțin șanse de reușită”.

Trimitem călduroase mulțumiri entusiastului poet francez pentru sprijinul, și și platonice, ce-l dă cauzei noastre.

Din Austria.

Situația politică de peste *Leitha* ne prezintă o *schimbare*. O schimbare de mare însemnătate, nu-i vorbă, dar', pe semne, nu tot de așa *mari* nădejdi...

Guvernul Gausch a aflat, în fine, prilej să se pronunțe, să se declare categoric asupra stărilor. Declarația s'a făcut — o ironie a situației și asta — nu în reichsrath, — că așa ceva nu mai e de present în Austria — ci în *dieta boemă*; nici prin guvern însuși, ci prin locuitorul său din Praga.

Declarația

s'a dat în ședința din 17 Ian. n.

Deja cu bună vreme înainte de faceperea ședinței, în fața localului dietei aștepta lume imensă. În sală galeriile erau ticsite de public.

Primul, care ia cuvîntul în ședință, e faimosul *Wolf*. Într-o vorbire foarte violentă, des întreruptă de rîsete ironice ale Cehilor-tineri, campionul obstrucției osîndește poporația cehă din Praga, care meru atacă pe Nemți, spune că numai cu greu a putut răbi — de furia Cehilor — să ajungă în sala ședințelor și, trecînd la lupta dintre Nemți și C h i, provoacă pe acestia să abdică de aspirații lor de drept public și de principiile lor autonomiste. Cere în urmă, ca limba germană să se decretese de oficială în toate provinciile afară de Dalmatia și Galizia, ordinațiunea de limbă să se steargă și locuitorul boem conta *Condeshove* să fie depărtat dîn postul său.

Deputatul *Sylva Taronea* (mare proprietar conservativ) consideră de ușurătate, că în astfel de momente critice Nemții sufer șefi ca *Wolf* și spune, că radicalismul național va duce la socialism *pour le roi de Prusse*. (Sgomot mare și protestări la Nemți).

Creștin-socialul *Opits* accentuează solidaritatea partidei sale cu lupta de naționalitate a celorlalte partide germane.

Se ridică apoi locuitorul conte *Condeshove*, și în numele guvernului face următoarele enunțatii:

Față cu diferitele plângeri, cari s'au ridicat privitor la cuprinsul ordinațiunii de limbă din 3 Apr. 1897, guvernul își ține de datoriță a-și expune concepția și intențiile în deservită lumină. Guvernul pornește din părea, că în regatul boem ambele limbi provinciale sînt egal îndreptățite la procedura oficială. Urmează din aceasta, că fiecarei locuitor al regatului boem îi stă în drept, ca între marginile țerei, fie în limba cehă, fie în limba germană să-și caute și să-și aște drepturile la toate autoritățile.

Guvernul cu plăcere e gata în scopul creării de stări pacifice, să iee pe cât se poate în considerare dorințele motivate de împrejurările factice. În urmare, rezervându-și o aranjare legislativă, plănuiește reformarea ordinațiunilor de limbă în așa chip, ca pe viitor să se facă între diferitele teritorii de limbă deosebire pe baza ultimului recensământ al populației, împărțindu-se teritoriile în trei feluri: curat ceh, curat german și mixt.

Pe lângă deplina respectare a egalității de drept, fiecare funcționar ar trebui să aibă atîta cunoștință de limba, câtă într'adevăr cere aplicarea lui în oficiu. Dar', pentru-ca pe viitor regatul boem să aibă totdeauna destui funcționari calificați și din punct de vedere al limbii, guvernul nu va întelăsa ca în viitoarea sesiune să înainteze propuneri, cu scopul de a reforma organizarea școalelor medii din Boemia pentru învîțarea deobligătoare a ambelor limbi provinciale. (Mișcare pe băncile Nemților).

Wolf: Vom fiuiera atunci!

Locuitorul Condeshove: Problema onor. diete va fi, să iee la timpul său sub minuițioasă și binevoitoare cercetare aceste propuneri ale guvernului.

Aceste enunțatii locuitorul le-a rostit înăntu nemțește și apoi ceheste.

Cehii sînt pentru asta foarte indignați și un deputat ceh-tiner a și interpelat pe locuitor de ce n'a vorbit înăntu ceheste.

Răspuns nu s'a dat încă.

Efectul declarațiilor.

Judecînd după cele-ce scriu foile de toate nuanțele și după starea agitată a opiniei publice, rămînem cu impresia, că declarațiile guvernului mai că nu-și vor avea efectul dorit: pacificarea deplină.

Pledează pentru aceste triste prospecte și faptul, că în urma scenelor violente din dieta boemă ura între Cehi și Nemți a mai crescut.

Zi de zi se fac în Praga și în alte părți turburări anti-germane sau anti-cehe. În Praga mai ales, stările au luat de nou o față gravă și poliția veghează mereu și cu puteri îndoit.

REVISTA PRESEI.

Pressa română.

Timpul (6 Ian. v.) scrie despre „Ortodoxia *Ferdinand*”, întemeiat cu prilejul Anului-Nou de Regele Carol, întru amintirea simțimentelor de dragoste ce poporul a arătat diastiei cu prilejul boalei Prințului *Ferdinand*.

„Este dar' — zice „*Timpul*” — un fel de monument comemorativ al unei epoce de restriște și de bucurie totodată. Dar' ce monument! El nu este de petrară sau de bronz rece: e alcătuit din simțimente vii și neperitoare, cari își vor răspîndi razele lor binefăcătoare și rodnice din generațiuni în generațiuni”.

„Instituțiunea cea nouă, orfelinatul agricol *Ferdinand*, este absolut străină de politică; ea poartă în sine acel *parfum moral* și dulce ce emană din toate faptele omului, cari izvoresc la rîndul lor din sentimentalismul curat.

„Orfelinatul *Ferdinand* este un act care prin esența sa a purces din inima Suveranului și se adresează inimii poporului românesc, mai ales a acelei clase a poporului desupra care M. S. Regele zice că este „*razimul țerei pentru viitor, după-cum a fost mîntuirea ei în trecut*”.

„Fie — astfel încheie „*Timpul*” — ca pilda frumoasă și generoasă dată de pînzătimea tronului să aibă răsunet în inimile taturor Românilor.

„Fie ca înființarea Orfelinatului agricol *Ferdinand* să devie punctul de plecare al unei mișcări generale și puternice, care să urmărească marelui scop indicat de Suveran cu atîta înălțime de cugetare și de simțiment!”

Drapelul (6 Ian. v.) apreciază deasemenea darul Regelui către poporul țaran.

„Este o mulțămire nesfîrșită — scrie „*Drapelul*” — când Suveranul în înalta Sa nepărținire și iubire de popor, proclamă de șase, că muncitorii de pămînt sînt razimul țerei pentru viitor, după-cum a fost mîntuirea ei în trecut”.

„Ar fi de dorit, ca aceste cuvinte ale Regelui Carol să fie trecute în toate cărțile

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgeliul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușetea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndrăgănit. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 0 sunt de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Tipo-Litografia N. D. Miloșescu,

Tirgu-Jiu (România),

cană un bun lucrător în vîrstă aproape 30 ani pentru funcțiunea de șef. — Ofertele se vor adresa direct. [270] 1—3

Concurs.

La „Doina“, institut de credit societate pe acții în Cămpeni (Topánfalva) este de a se ocupa postul de contabil, pe lângă următoarele condiții:

1. Acest post este dotat cu leaflă anuală de 500 fl., relut anual de cîrtir de 60 fl. v. a. și tantiema statutară.

2. Postul de contabil pentru primul an se va ocupa numai provisor, după expirarea primului an alesul va fi întărit în mod definitiv.

Cei-ce doresc de a ocupa acest post au de a-și înainta suplicile provăzute cu testimoniile despre cualificația recerută și despre eventuala praxă la susnumitul institut de credit cel mult în 15 zile socotite dela publicarea acestui concurs.

Cămpeni, în 30 Decemvrie 1897.

[214] 2—3

Direcțiunea.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Doriți se cetiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se adă de vînzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cuprînd cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 60 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se adă de vînzare

Calendarul „Lumea Ilustrată“ pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Dela Tipografia „Aurora“, A. Todoran din Gherla — Szamosujvár se pot procura:

- Predici pentru Dumineci* tom. I. de Iustin Popfiu 2.20
- Predice pentru Dumineci de peste an* compuse și elucrate după Catechismul Deharbe de Vas. Criste. Tom. I. dela Dumineca Vameșului și Fariseului până la Dumineca X. după Rosale — 80
- *Tomul II.* dela Dumineca XI. după Rosale până la Dumineca Vameșului — 80
- Predice pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an* de Dr. Em. Elefterescu 1.50
- Cuvîntări funebrele și iertăciuni.* Din auctori renumiți, prelucrate de Tit Bud, vicar 1.—
- Tipicul preoțesc* din cărțile rituale prelucrat de Tit Bud, vicar 50.—
- Cuvîntări bisericesti* la toate sărbătorile de peste an de I. Papiu. Un volum peste 54 coale 1.50
- Cuvîntări funebrele și iertăciuni* pentru diferite cazuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. Un volum de peste 24 coale 1.50
- Catechese* pentru pruncii școlari de Tit Bud, vicar. Prețul redus dela 60 cr. la 40.—
- Doftorul fără arginți* sau cartea sănătății de Aron Boca Velcherianul 10.—
- Dumnezeiască liturgie* a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom de Ioan Boroș 25.—
- Manual catehetic* pentru primii ani școl. de Basiliu Rațiu. Prețul redus dela 60 cr. la 40.—
- Rugăciunea Dui Tatăl nostru* explicată pe scurt de I. Boroș 10.—
- Albina și leneșul* de Aron Boca Velcherianul 10.—
- Bocete* adică cântări la morți, adunate de Ioan Pop Retegeanu 40.—
- Buchetul.* Culegere de cântece culese de Ioan Pop Retegeanu, broș. 25.—
- Buchetul.* Legat și aurit 38.—
- Barb cobzarul.* Novela orig. de Emilia Lung 10.—
- Bunica și nepoțelul.* Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé de G. Simu 06.—
- Cântul în școala populară.* De Iuliu Pop, învățător în Năsed. Praxă. Teoria. Cânturi 30.—
- Cartea ilustrată* pentru copii și copile. Cu 18 ilustrațiuni, de George Simu. — Această broșură conține istorioare și poezii morale spre excitaarea gustului de cetit la copii. — E acomodată aceasta carte și ca premii pentru școlari 25.—
- Căntăreața.* Novela de Dem. Dan 15.—
- Chiușturi de cari strigă feciorii în joc* de Ioan Pop Retegeanu 40.—
- 125 *Chiușturi* de cari strigă feciorii în joc de Ioan Pop Retegeanu 12.—
- Codrean* Craiul codrului de G. Simu 06.—

- Cu virful penei.* Scrieri satirico-humoristice de Antoniu Popp. I. Monologe. II. Humor și satiră. O broșură foarte petrecătoare 40.—
- Dialogul Țigăului* cu S. Petru în poarta raiului Aron Boca Velcherianul 25.—
- De când se numește femeia porumbiță?* Poveste de Laurențiu Ciorbea 10.—
- Doi turturele de aur.* Poveste de Laur. Ciorbea 10.—
- Din trecutul Silvaniei.* Legendă de Victor Rusu. Prețul redus dela 60 cr. la 30.—
- Zile negre.* Versuri de Petrea dela Cluj — cu o prefață de G. Simu. Prețul redus dela 55 cr. la 15.—
- El trebuie să se însoare.* Novela de Maria Schwarz tradusă de N. F. Negruțiu 15.—
- Economia* pentru școlile populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul redus dela 30 cr. la 10.—
- Felicitări* în poezii și prosă la Anul-Nou, ziua nașterii și ziua numelui către tată, mamă, moși, unchi, mătușe, nănași tutori, preoți, învățători și binefăcători, precum și alocuțiuni și vorbiri cu diferite ocațiuni școlastice de George Simu 20.—
- Gruia lui Novac* 10.—
- Horia lui Pintea viteazul* 06.—
- Ifigenia în Tauria.* Tragedie în 5 acte. După Euripide tradusă în versuri de Petru Dulf 30.—
- Idealul pierdut.* Novela orig. de Paulina C. Z. Rovinar 10.—
- Influința mândriei.* Novela de P. C. Z. Rovinar 15.—
- Leonat cel tîner.* Istorie în versuri de Ioan Pop Retegeanu (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut foarte glumeț. Ca în toate scrierile dlui Ioan Pop Retegeanu așa și în aceasta observă omul o adîncă pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțimintele țăranului român 10.—
- Lira Bihorului.* Balade populare de Antoniu Popp 20.—
- Lira Sionului* sau cântarea sărbătorilor. — Poezii religioase-morale, lucrate după s. Scriptură de A. Boca Velcherianul. Cu o precuvîntare de G. Simu 25.—
- Monologe* de Antoniu Popp:
- Nr. 1. Pe neașteptate 04.—
- Nr. 2. Pentru-ce am rămas flăcău bătrîn 08.—
- Nr. 3. La Anul-Nou 04.—
- Nr. 4. Ce nici prin minte nu mi-a trecut 04.—
- Nr. 5. O pățanie 03.—
- Merinde dela școală* sau învățători pentru popor, culese din ziarul unui școlar de Dr. G. Popa 60.—
- Miseriile sociale.* Novela de P. C. Z. Rovinar 15.—
- Musa Șomeșană.* Poezii populare române din jurul Năsedului adunate și aranjate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade 25.—
- Nr. 76 și 77.* Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco 20.—

- Nopti de iarnă.* Novele pentru popor de G. Simu. Prețul redus dela 1 fl. la 60.—
- Nu mă uita.* Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe și a. 25.—
- Opera unui om de bine.* Novela origin. — continuarea novejlei „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar 10.—
- Opșaguri.* Cât cioplite cât pilite și la lume împărțite de Ioan Pop Retegeanu 40.—
- Poesii* de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și aranjate. Preț. red. (dela 1.20) la 50.—
- Povestea Pașcului* sau credința deșartă populară. De Ar. Boca Vel. 08.—
- Părintele Nicolae.* Schițe din viața preoților de G. Simu 30.—
- Pietatea poporului român* sau cântări evlavioase pentru cei-ce merg la mănăstire, la locuri sfinte și în procesiuni. Comp. de doi preoți g. c. Mureșeni din diec. g. c. a Oradiei-mare 10.—
- Prietenul sateanului român.* Sfatuirii în formă de dialog pentru elevi și adulți, compus de Ioan Pop Retegeanu 30.—
- Proba de foc.* Comedie într'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan 15.—
- Prin moarte la victorie.* Comedie într'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea Bogdan 10.—
- Probitatea în copilărie.* Schițe din sfera educ. după Ernest Legouvé 06.—
- Poveștile Bănatului.* De George Cătană învățător. Tom. I. 25 cr. Tom. II. 25 cr. Tom. III. 25 cr. — Toate 3 laolaltă 65.—
- Reguli și sfaturi bune* pentru pruncii școlari de Ar. Boca Velcher 10.—
- Renașterea limbii române* în vorbire și scriere de Dr. Gr. Silași II, III. Prețul fie-căreia fasc. 40 cr. Ambele 70.—
- Sfaturi de aur* sau calea către fericire de Aron Boca Velcherianul 25.—
- Starostele,* adică Datini dela nunțile Românilor Ardeleni. Adunate de Ioan Pop Retegeanu 15.—
- Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români* de V. Gr. Borgovan 10.—
- Să auzim!* Toaste pentru tot felul de pers. și ocaș. de Tit V. Gheaja 20.—
- Țigăul la mănăstire.* Poveste în versuri de Ar. Boca Velcher 08.—
- Țigăul în rai.* Poveste în versuri de Ar. Boca Velcherianul 08.—
- Trandafiri și violele.* Poezii populare de Ioan Pop Retegeanu. Edițiunea a II. Amplificată 60.—

- Țigăul și Magnatul* sau vraja și farmecele populare de A. B. V. 10.—
- Ultimul sicăstru.* Tradițiune de G. Simu 06.—
- Un cuvînt* către frații români despre filoxera omenimii sau vinarsul de Aron Boca Velcherianul 10.—
- Versuri de dor* adunate din poezii române de A. 25.—
- Păcală și Tândală.* Poveste de G. Cătană 10.—
- Părintele Niculae.* Schițe din viața preoților de George Simu 30.—
- Toma a Kempis* despre imit. lui Christos, tradus de pe orig. latin de Gavr. Pop, canonic 1.15
- Ortografia română* în actuala sa stare de dezvoltare de V. Dumbrava, prof. gimn. 40.—
- Stîna de Vale* cu o privire scurtă la regiunea munților bihoreni de Ioan Buteanu 25.—
- Gramatica limbii române.* Lucrată pe base sintactice de Ioan Butianu 1.25
- Instrucțiune* pentru a înveța fără instructor desenul de croit vestminte femeiești, de Rosalia N. Pop, prof. diplom. în lucrul de mână 80.—
- Povestiri alese* de Petra-Petrescu 80.—
- Orar general* pentru școala română cu 6 clase și cu un singur învățător, de G. Magar, învățător 40.—

Carti de rugăciuni.

- Icoana sufletului.* Carte de rugăciuni și cântări bisericesti, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permisiunea mîritului ordinariat diecesan gr.-cat. de Gherla prin Vasiliu Păcășiu, preot gr.-cat. în Hotoan. Ediț. V. coreasă și amplific. Preț. un. ex. legată 50.—
- Mărgăritarul sufletului.* Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesti, frumos ilustrată. Edițiunea IV. Prețul unui exemplar legat 50.—
- Micul Mărgăritar sufletesc.* Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesti, foarte frumos ilustrată pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar legat frumos 22.—
- Cîntăreața de rugăciuni și cântări* pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Un exemplar broș. e 08.—
- Legat 10.—
- Visul Prea Santei Vergure Maria,* urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Prețul unui exemplar legat 10.—
- Epistolia dlui nostru Isus Christos.* Prețul unui exemplar legat 10.—

Căltindarul Aurorei pe anul 1898. Un exemplar spedit cu posta franco 35.—
6 exemplare comandate de-odată costă numai 1.60
[2011] 7—10

Tot de aici se pot procura și tot soiul de cărți și recuise de școală, precum și alte cărți apărute ori-și-unde.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.